

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת סמדר שמחה בת רות ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי דוד מור הי"ו.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

1,024

אדהבת ישיר אל

שבת חזון

לקח פרשת 'דברים' תשפ"א. היחס הנכון לכל יהודי באשר הוא!!

להועיל ולהעלות ארוכה ומרפא לעמנו הנפלא!!
על אתר הורה לד"ר וואלך לקבל את החולה ולטפל בו במסירות הראויה. "עליך לזכור" הוסיף הרב זוננפלד ואמר לד"ר וואלך: "ישראל, אף על פי שחטא, ישראל הוא! גם הוא בנו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, המחיה אותו ורוצה בטובתו".
הרב זוננפלד לא ציפה מעולם לקבלת תודה והוקרה על דבריו. בכל דבריו ומעשיו, חש הוא שכך צריך לומר וכך צריך לעשות. "איני אלא חייל בצבאו של המלך ומחובתי למלא אחר הפקודות שכתב הוא לנו בתורתנו הקדושה". נהג הוא לומר. הוא לא ציפה לתשלום גמול מאיש ולא היה זקוק לכך. פעמים רבות אף חטף בליסטראות על מעשיו הטובים, ומעולם לא התחרט על כך שהיטיב למי ששילם לו רעה תחת טובה. שנה לאחר האשפוז וטיפולו המסור של ד"ר וואלך, החלים ראש ההסתדרות ועמד על רגליו בריא ושלם.
כשחזר וישב על כיסאו שבמשרדו, שכח הוא את החסד הגדול שנעשה לו והמשיך להילחם בכל דבר שבקדושה.
בטקס הנחת אבן פינה שנערך באותם ימים למושב חדש בגליל, נשא האיש דברים כדורבנות: "אנו נבנה את הארץ הזו בדרכנו! בכוחנו! נבנה את ארצנו תוך מלחמת חורמה ביד השחורה של הרב זוננפלד וקבוצתו".
לשמע הדברים, קם מיודענו האורח והחל לצעוק מהיציע: "שתוק חצוף! והלא אתה חייב לו את חיך! כמעט שפרחה נשמתך 'והיד השחורה' של הרב זוננפלד טרחה באישון ליל וחשה להצלתך. איך אינך מתבייש לדבר סרה באיש האלוקים"!!
אנשים נוספים בתוך הקהל, שידעו מסיפור ההצלחה, הנהנו בראשם ושאו לעברו: "בושה וכלימה תכסה את פניך! חבל על כל פסיעה שפסע הרב זוננפלד להצלתך באותו לילה גשום". לשמע הדברים, ירד האיש מבמת הכבוד, נבוך ומבויש כולו, מחפש היכן להסתיר את פניו.
כשמוע הרב זוננפלד את אשר אירע עם אותו איש, חיך ואמר: "אנחנו צריכים לעשות את שלנו, למסור נפש עבור כל אחד מישראל, גם אם הדעות שונות עדיין חייבים אנחנו לאהוב זה את זה, ובוודאי שגדולה הנחת רוח שיש לאבינו שבשמים מאהבתנו לקם עלינו, הרבה יותר מהנחת רוח שיש לו מאהבתנו לאוהבים אותנו".
כך צריך להתייחס לכל יהודי! כך צריך לאהוב כל יהודי! כך זוכים להרבות באהבת חנינם ולזרז את ביאת משיח צדקנו, שיבוא לאלתר ויגאלנו ויבנה את בית מקדשינו אמן ואמן!!!

ליל ירושלמי גשום וקר. הבית הצנוע בעיר העתיקה הכיר אנשים רבים מכל החוגים שראו בבעל הבית, מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זיע"א, את האיש העומד על משמר קדשי ישראל. מנהיג העשוי ללא חת וללא משוא פנים. במעונו הדל ביקרו גם מי שאינם נמנים על העדה החרדית ולפעמים גם שאינם בני ברית. כולם הכירו את הכתובת, בה"א הידיעה, לכל דבר ועניין. הם ידעו שבבית זה באה לידי ביטוי האמרה הנודעת "חביב אדם שנברא בצלם". כל אדם. גם מתנגדיו הרבים ושונאיו הבורים שקמו עליו בסיבת השקפת עולמו החרדית, ידעו גם הם להוקירו ולכבדו כרום ערכו, כך שרק שלא בנוכחותו העיזו הם להתבטא נגדו. חזותו החיצונית של האורח בפתח הבית העידה כאלף עדים על קרבתו לחוגי ראשי המדינה שנלחמו בכל דבר שבקדושה. הוא נכנס בטבעיות לבית וביקש לשוחח עם רבה של ירושלים. הרב זוננפלד שהיה שקוע בתלמודו הרים את עיניו מן הספר והקשיב לסיפור אותו גולל האורח.
"ראש ההסתדרות נפל למשכב". פתח הלה והוסיף: "את אשפוזו בחר לעשות דווקא בבית החולים המיסיונרי שבירושלים. כשמחלתו גברה והגיע לשערי מוות, הוחלט להעבירו לטיפול המסור של בית החולים 'שערי צדק'. אך לזאת לא פיללו בני המשפחה. כשהגיע החולה לשערי צדק וכשמוע ד"ר וואלך על האשפוז המקדים שהתעקש החולה שיבוצע דווקא בבית החולים המיסיונרי, התנגד הד"ר נמרצות לקבלת החולה ואמר: "חזירו למקום ממנו באתם".
"מה עושים"? שאל האורח בקול שבור והוסיף: "והלא החולה במצב קשה ועלול לנפוח את נשמתו!! אולי יואיל הרב לכתוב מכתב לד"ר וואלך לקבל את החולה"? במקום תשובה, קם הרב זוננפלד עם מרומי שבעים וחמש שנותיו, לבש את מעילו והתכונן לצאת אל הקור הנורא. האיש נרתע ואמר לרב זוננפלד כי לא לזאת התכוון.
"גשמי זעף וקור נורא משמשים בחוץ בערבובייה, חוששני מאד לבריאותו של כבוד הרב. אבקש רק מכתב", אמר הלה. אך הרב זוננפלד לא שעה לדברים ופתח בריצה החוצה.
בעודו משרך רגליו העייפות מלמל הרב זוננפלד חלושות: "הצלת נפשות, הצלת נפשות", עם הגיעם לשער יפו שכרו עגלה שתסיע אותם לבית החולים.
כשהגיעה העגלה למחוז חפצם, ירד הרב זוננפלד מהעגלה ורץ פנימה אל תוככי בית החולים.
הוא ניגש אל מיודעו ומקורבו, ד"ר ר' משה וואלך, ודיבר אליו קשות: "ממתי אתה דן דיני נפשות? אינך אלא שליח

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 02-625-23-23 או בפקס: 052-890-80-65

עשה לך רב

לכבוד הרב שלום וברכה!
שאלה:

גדלתי בבית של משפחה ברוכת ילדים וסבלתי בכל שנות ילדותי מעוני ומחסור, תמיד כאב לי וכעסתי על כך שהחברים שלצדי לבושים מחלצות ובכיסיהם ממתקים לרוב, ואילו אני צריך תמיד להיזהר שלא אפול, לא כדי שלא אפצע אלא כדי להימנע מעוד חור במכנסיי הבלויים ומחוררים בלאו הכי, ממתקים קיבלתי רק כשהגיעו אורחים, וגם זה קרה לעיתים נדירות שהיו חושבים עלינו ומביאים ממתקים. אני זוכר איך שאחי הקטנים ממני היו אוכלים את הממתקים ברעבתנות גדולה, גם אני נהגתי כמותם למרות שתמיד ידעתי להתגאות במה שאני והשתדלתי להיראות שבע ומאושר מאחרים. היה לי חלום להצליח ולהתעשר בחיים, ניסיתי כמה פעמים ונכשלתי אך אף פעם לא התייאשתי, ידעתי שבסוף אצליח ואכן הצלחתי ואף התעשרתי.

למרות שהיתה לי החלטה עוד מילדותי שכשאצליח ואתעשר אעזור לכל החלשים שאפגוש בדרכי, החלטתי זאת פעלה לתקופה קצרה, ואכן, כל אותם שביקשו את עזרתי בחודשים הראשונים הצלחתי המסחררת זכו ונענו ופיקנתי אותם ביד רחבה. עם הזמן נעשיתי גאוותן וקשוח ועם כל נזק שביקש את עזרתי ידעתי לאתר את הסיבה למה לא לעזור לו, האחד, אין לו מוסר עבודה, והשני, אף שאכן עובד הוא, אינו יודע לכלכל מעשיו בתבונה ואני לא אהיה הפראייר שיעזור לו, השלישי לא נראה לי אמין, וכן על זה הדרך, תמיד מצאתי את הסיבה להשקיע את מצפוני ולא לעמוד בהבטחתי, ואכן צברתי הון רב.

לימים הכרתי את אשתי, ובו במקום החלטתי לשאתה לאישה. עשיתי הכל כדי להרשים אותה ואת הוריה, ובזבזתי על כך הרבה מאד מכספי עד שקבענו תאריך לחתונה.

חתונתי היתה "נוצצת", לא היתה הנאה ואטרקציה שנעדרה מחתונתנו וחודשים ארוכים לאחר מכן עוד שמענו הדים נרעשים וחיוביים מאד מאורחיינו הנכבדים.

כשנה לאחר החתונה החל העסק לדעוך וכל מאמצי לנסות ולהצילו עלו בתוהו, פיטרתיו כשלושים עובדים מתוך חמישים וארבעה, זה נתן לי קצת "אוויר לנשום" אבל כמובן שהתפוקה ירדה, ואיתה העמידה בלוח הזמנים וההכנסות.

הייתי צריך לקבל החלטה אם לסגור את העסק ולפשוט רגל או להכניס שותף, דבר שממנו תמיד ברחתי ואף סלדתי. העובדים שנותרו חישו שאם הם לא יאבדו מקור פרנסתם, ובאחד הימים, בעודי יושב ותוהה במשרדי איך ומה לעשות, נשמעו נקישות על הדלת ואחד מעובדי הבכירים נכנס פנימה. "רק בגלל שזה מקום פרנסתי, אני רוצה לומר לך דבר" פתח הוא והוסיף: "בתחילת דרכנו כעובדים ומעבידי, נהנינו אני וחברי לעבוד תחתך, ולא היה יום שלא היינו משבחים אותך על יחסך החם והמעודד, גם לפועל הפשוט ביותר. לאט לאט התעשרת, ועם העושר נכנסה בך גאווה, ולאחר שנעלם יחסך החם הגעת לשלב נורא שבו זילזלת ופגעת בנו ללא הפוגה, יחסך השתנה מאוהב לאוהב, כלנו חשנו בזאת והחילוננו לתעב אותך, גם אני נפגעתי מנך קשות הרבה מאד פעמים, ולא אחת קיללתי אותך כמו כל חברי, ועכשיו באתי לומר לך את אשר על ליבי ולנסות להציל אותך ואת פרנסתך שממנה פרנסתי".

"תפסיק להתגאות!" הרים הוא את קולו והוסיף: "מי אתה שתפגע בנו? תראה לאן הגאווה שלך הובילה אותך! הצלחתך המסחררת היא זאת שגרמה לך לעבור מענווה והערכה לגאווה וזלזול". לאחר דקת דומיה המשיך ואמר: "יכול להיות שכבר איחרת את המועד, והצער הגדול שציערתנו ביחסך המזלזל הוא זה שבעוכריך, ולא נותר לך אלא לסגור את המפעל, אבל אני, את אשר על ליבי אמרתי והוקל לי".

בסיום דבריו קם הוא ויצא ממשרדי, ודבריו החזירוני לטונות מחסור שבילדותי ולהחלטתי משכבר הימים. כנשוח נחש קפצתי ממקומי וניגשתי אל שידת הקלסרים הרבים שמוגלי ושלתפי מתוכה את התנ"ך שליווה אותי בשירותי הצבאי, ובעודני אוהז בו בשתי ידי הרמתי עיני ואמרתי: "א-לוקים! אני מבקש סליחה! תציל לי את המפעל, אני נשבע לך שלא אמעיד יותר ואחזור להוקיר ולכבד כל עובד!"

לא הסתפקתי בזה וניגשתי למיקרופון של מערכת הכריזה, ובקול מתחנן אמרתי: "חברים יקרים שימו לב! אני רוצה לבקש את סליחתכם על היחס המזלזל שהפגנתי כלפיהם, ואני מקווה שאכן תסלחו לי ותצילו אותי מפשיטת רגל". לאחר הרהור קל הוספתי: "תודה לך שלמה, שהערת את תשומת ליבי לכך".

כבר למחרת הגיע אדם ששמע על קשיי והציע לי לקנות את העסק או להיכנס כשותף, כיון שהאמנתי בהצלחת העסק הסכמתי לשותפות, וכעבור שעה קלה הזרים שותפי סכום הגון לחשבון העסק שהחל להתאושש ולנסוק כבימים עברו.

כמובן שיחסי לעובדים השתנה מקצה לקצה, ידעתי לכבד ולפרגן לכל עובד, תמיד הייתי קשוב לצרכיהם אלא ששותפי התגלה כחסר רגש והתייחס אליהם כאל עבדים. לא אחת הערתי לו בעדינות ואף סיפרתי לו את סיפורי חיי, אך הוא דחה את דברי על הסף ולא קיבלם בשום אופן. וכך נוצר מצב שכל עובד שנפגע מיחסו המשפיל של שותפי, ידע שבפנותו אלי ימצא אוזן קשבת ומרגוע ונוחם לנפשו.

לא אחת פרצו מריבות קשות ביני לבינו אודות התנהגותו הקשה לעובדים, עד שכמעט ופירקנו את השותפות בינינו. בינתיים נולד לנו בני הראשון, שהפזילה הקשה והנוראה שבעיניו העיבה מאד מאד על השמחה שבלידתו.

לרגל התרחבות העסק חיפשנו מנהל עבודה מוכשר. רבים הגישו הצעות לקבלת המשרה ואני ושותפי ברונו מביניהם את הנראים לנו והזמנו אותם לראיון. בין המראיינים נכנס למשרד בחור, שברגע הראשון החלטתי שהוא לא מתאים כיון שסבל הוא מפזילה קשה מאד בעיניו, אך מיד נזכרתי בבני, שיניתי גישה ופיתחתי ראיון ענייני, כשלאורך כל הראיון שותפי רומז לי שחבל על הזמן ועלינו לדחותו ולהמשיך הלאה. כמובן שהתעלמתי מרמזיו וכיון שתשובותיו של המראיין היו ענייניות, הודעתי לו בסיום הראיון שהוא התקבל. שותפי כעס עלי מאד והחל לצעוק: "איך אתה מקבל אותו על דעת עצמך? איפה אני בתמונה?" ביקשתי מהמראיין להמתין מחוץ לדלת ואז הרמתי את קולי ואמרתי בנחישות: "גם לי יש ילד פוזה בבית! לא יתכן לדחות אדם מוכשר כל כך רק בשל פזילתו!" ואף הוסיפתי: "בנושא זה לא אתפשר איתך ואפילו במחיר של פירוק השותפות!"

דברי שנאמרו בנחישות, פעלו את פעולתם ושותפי נכנע. כבוד הרב! על אף שטובי הרופאים ששכרתי לא הועילו כלל ואף הודיעו לנו שאין לכך תקנה, ראינו שיפור עצום שהתחיל מיד עם קבלתו של מנהל העבודה (הפוזל), וזה עתה הפזילה בעיניו של בני כמעט ונעלמה לחלוטין, וכל זאת ללא שום טיפולים.

ועכשיו לשאלותי: כיון ששותפי ממשיך בדרכו הרעה ופוגע בעובדים, ולאחרונה אף יורד לחיי של מנהל העבודה החדש, ברצוני לשאול האם מותר לי לפרק את השותפות? היחסים בינינו קרים מאד, שנינו מעדיפים לא להיפגש במסדרון, אפשר לומר שהאווירה עכורה לחלוטין. מה עלי לעשות? להמשיך ולסבול אותו ויחד איתו, או לא? אני חייב להדגיש ששנינו מתפקדים מצויין בניהול המפעל, אנחנו מאד סומכים זה על זה ורק הבעיה הזאת, המתבטאת ביחסנו השונה לעובדים, היא שמעיבה מאד, לפעמים אף נראה לי שהוא רוצה להיפרד ורק אחד הסעיפים שבחווה מונע ממנו מלהציע זאת! מה עושים? תודה רבה!

תשובה: א.מכתבך מחנך ומחזק מאד! על אף שהשמטתי הרבה פרטים עדיין נותר הוא ארוך מאד, אך בכל מילה שכתבת יש מסר נפלא.

ב.לא רק לתועלת העובדים חייב אתה להזדרז ולפרק את השותפות ביניכם, שהרי שותפך הוא מעין "בור ברשות הרבים", אלא שאף לטובתו השאיר עדיף שהוא לא יהיה שם, כיון שכל פגיעה שלו בוולת מגדילה ומחישה חלילה את הפורענות העתידה לבוא עליו.

ג.אשריך ידידי! הלוואי וירבו מעסיקים כמוך בישראל!

ד.ברור לי שדאגתך לעובדים תסלול בע"ה את דרכך לעוד הצלחות רבות! ה.כדאי מאד שלאחר עזיבתו תבקש מהעובדים שסלחו לו, כי התנהגות כזאת עלולה לפגוע אנושות בפוגע!

ו.ראוי ונכון שעתה בהצלחתך תפתח "בית תמחוי" ובכך תמנע עוני ומחסור מהרבה ילדים רעבים. אשריך אם יאה זה בראש מעייניך!!

ז.אדגיש את הברור: התנצלותך בפני העובדים שינתה את חיך!

ח.אתה חייב להכיר טובה ולהיטיב לשלמה על הצלתך בדבריו הנכונים. ט.אשמח אם תתקשר אלי. ברצוני ללחוש לאוזןך דבר שיועיל לך ובעזרת ה' יתמיד את הצלחתך וישמח אותך מאד!

י.שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

סיפור לשולחן שבת...

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך"!!
[רבי נחמן מברסלב זיע"א]

יהודי אחד, עשיר ונכבד, דפק על דלת ביתו של **החפץ חיים**. "רוצה אני ברכה לנחת מילדי", ביקש. "**והפרנסה**, אינך צריך?" התעניין הצדיק. "ברוך השם! חייד העשיר חייד של שובע. יש לי פרנסה ברווח, יותר ממה שאני צריך". **ובראות?** הכול בסדר?" "ישתבח הבורא! חשף העשיר שורה של שניים לבנות וצחורות. "אני בריא ושלם, וכך גם בני ביתי, כולם מרגישים נהדר".

"**ייפוי!**" אמר **החפץ חיים** והוסיף לשאול: "ומה אתה עושה למען הפרנסה שלך? אתה עובד למענה?"

"כמובן", שמח העשיר לספר. "התחלתי ממש מאפס, הייתי רוכל, אחר כך פתחתי חנות. לאחר מכן הרחבתי אותה והוספתי אליה חנויות נוספות. היום אני מנהל רשת גדולה, שדורשת ממני הרבה עמל ויגיעה. אני נוסע לעתים קרובות לחוץ לארץ, כדי לפקח על מנהלי החנויות שלי ולראות שאינם מתרשלים. בקיצור, אני משקיע בלי סוף", סיים בגאווה לא מצוירת.

"והבריאות- דבר מובן מאליו היא אצלך, או שגם עבורה אתה מתאמץ?" "כמובן", התחלחל העשיר. "איך אפשר לחשוד בי שאני מזניח את בריאות משפחתי? יש לי רופא מיוחד בבית, שמדריך את כולנו בענייני הבריאות. ואם חלילה מתעוררת בעיה מיד נוסע אני לפרופסורים מפורסמים, ומבקש מהם חוות דעת. **אינני חוסך זמן ומאמץ, וגם לא ממון**, בכל מה שקשור לבריאות ורפואה".

הסתכל **החפץ חיים** בעיניו החודרות על העשיר, ושאל אותו שוב בלשון רכה: "ואמור לי, מה בעניין **חינוך ילדיך?** באיזה ישיבה לומדים בניך? לאיזה בית ספר שלחת את הבנות?" "יש אצלנו בית ספר בעיר", התנצל העשיר. "אני לא יודע בדיוק, כל העשירים שולחים לשם... אני עסוק מאוד ואין לי זמן לברר את טיבו".

פניו של **החפץ חיים** החווירו מצער... "אינני רגיל להשיב פניו של יהודי ריקם", אמר לאיש. "אבל הפעם אומר לך - **לא!!! אינני מתכוון לברך אותך!** כל יהודי מבקש על בני חיי ומזוני רוויחי.

בעניין החיים והמזונות - אתה משקיע, כמו שהעדת בעצמך, בבריאות ובפרנסה, **ונדמה לך** שבנושאים אלו אינך צריך ברכה, ודואג אתה לעצמך, ומשקיע זמן ומאמץ כדי שיהיה על הצד היותר טוב, וכשזה מגיע לחינוך הילדים, **בדבר החשוב מכל**, בדורות הישרים שכל יהודי מקווה שיהיה לו שם, פתאום אין לך זמן להשקיע?!? שם אתה מחכה לברכה, ומסתפק בה?!? אינך חושב שזהו **סדר עדיפויות לא נכון ולא הגיוני**?! הנחן היהודי בראשו, מבויש ונכלם, ולא אמר דבר. "אברך אותך", אמר לפתע **החפץ חיים** בלהט. "אברך אותך שהקדוש ברוך הוא יפתח את עיניך ותבין מה עיקר ומה טפל. אז כבר תשלח את בניך לישיבות קדושות ואת בנותיך לבתי ספר של בית יעקב, ואני מבטיח לך שיהיה לך מהם רוב נחת"!!!

"הכל בזכות הרבים"!!!

"הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידועים לשבטיכם, ואשימם בראשכם".

פירש רש"י: "ואשימם", מלשון **אשמה**, כלומר, שאשמותיהם של ישראל תלויות בראש דיניהם, מפני שהיה להם למחות ולכוון אותם לדרך הישרה. כתב **הרב שלום מאיר וולך** שליט"א בספרו הנפלא "**מעין השבוע**": מה רבה אחריות המנהיג לבני קהילתו, וכן אחריות ראש המשפחה על בני משפחתו. וכמו שאמרו חכמינו שמי שאפשר לו למחות (ללמד אותם דרך טובה) באנשי ביתו ולא מחה, נתפס על אנשי ביתו!!

מקור הדברים במדרש וכך נאמר: משל למה הדבר דומה? כללה שהייתה עומדת בתוך חופתה ונתפחמו ידיה (התלכלכו באבק פחמים) מה תעשה? אם תנקה את ידיה בקיר - הקיר משחיר וידיה **אינן מתנקות**, ואם תנקה את ידיה בשיער שלה - היא מתנאה (שיהיה שערה צבוע בשחור פחם) וידיה נקיות. כך הנמשל, שישראל מנקים את אשמתם בראש המנהיגים, אך לכאורה **אין המשל דומה לנמשל**. כי אמנם ישראל מתנקים מאשמתם כשמיטלים את ההאשמה בראשי העם, אבל ראשי העם **אינם מתנאים** בכך, להיפך, נענשים הם ראשונים.

את התשובה נבין מהסיפור הבא: כאשר בא **המגיד ממזריטש** להיפרד מרבו **הבעל שם טוב הקדוש** זיע"א, הביע רבו הקדוש צער על נסיעתו. תמה **המגיד** ושאל: "מילא אני, יחסר לי הרב, אך מדוע זקוק הרב לי?" ענה לו רבו: "תבין, הרב הוא כבאר הנובעת מים, וככל ששואבים ממנה היא מתמלאת יותר"!! ואף נכדו כתב בספרו "**דגל מחנה אפרים**" שלכן אמרו במשנה: "**ומתלמידי** (למדתי) **יותר מכולם**" שבזכות התלמידים הרב זוכה יותר.

ומסופר על המשגיח הנערץ **רבי ירוחם ממיר** זצ"ל שאמר שבתחילת דרכו חשב שיעטה בושה כאשר לא יהיה לו מה לומר בשיחותיו... והרי היה הוא כמעין נובע, בהיקף ובעמקות בל ישוערו, כיצד? "**הכל בזכות הרבים**", טען.

והגאון **רבי הלל מהורודנא** זצ"ל שהרעיש את עולם התורה בשיעוריו הנפלאים אך לא הסכים להעלותם על הכתב, באמרו "**איך אפרסמם בשמי, כחידושי, והרי לא ניתנו לי אלא בזכות הרבים**"...".

עתה נבין את סיפורו של הצדיק **רבי דוד משה מקרשטיני** זצ"ל שסיפר: מעשה במנהיג עדה שנפטר והניח שני בנים צדיקים, נפלה עליהם אדרת ההנהגה והעדה התפלגה, חציה קיבל את מרות האחד, והחצי השני את מרות האחר. נשאר למלא מקום אביו, והשני בא להיפרד בנסעו להקים את חצרו בעיר אחרת. איחל לאחיו: "**ייתן ה', ולא נהיה שוטים**"... תמה האח לברכה המוזרה. הסביר המברך: "כוונתי שלא נריב בשביל חסיד אחד אם יעזוב ויערוק". הסכים הלה: "**לריב, אין צורך**. אבל **להקפיד** למה לא?! הרי הרבי מעפיל בסולם, וכל חסיד מעניק לו שלב, כיצד לא יקפיד?!".

עתה נבין דברי המדרש שהובאו בתחילת המאמר. אמת, שהנהגה תובעת אחריות והקהל עלול לקנח ידיים בשער ראשו, לתלות חסרונותיו במנהיגיו, וייתבעו על כך. אבל עצם התלות הזו מייפה את השיער, ומעניקה כוחות נפלאים להנהיג.

מאורי התורה

מאירים את אור הפרשה!!!

"איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם".

"**טרחכם**" זה לימוד התורה. "**ומשאכם**" אלו צרות והבעיות שעליהן צריכים ברכה ותפילה ו"**וריבכם**" אלו הסכסוכים שבין איש לרעהו.

שאל הרב **אברבנאל** כך: מדברי הרמב"ן מובן שמש **רבנו** מינה דינים למלאות רק שתיים מאותן משימות. והיינו **ללמד תורה** את העם, ו**לשפוט בסכסוכים** שבין אדם לחברו, ולא הזכיר כלל שהיה מתפקידם גם לשאת במשא העם לנבואות ותפילות, מדוע? אלא, תירץ הרב **אברבנאל** שאמנם כך הוא. **משה רבנו** אבי הנביאים, הרועה הנאמן, אכן מסר את דיני התורה ביד הסנהדרין - אבל מה שנוגע לענייני התפילות והברכות, השאיר בידי, מדוע? משום שלפסוק בדין תורה - יכול כל דיין ופוסק, אבל כדי לברך ולהתפלל, להדריך וללייעץ - לזה צריכים "**אהבת ישראל**" כנה ואמיתית, וזה אין לכל אחד!!

"זה ארבעים שנה ה' אלוקיך עימך, לא חסרת דבר".

אמרו במדרש "**זה ארבעים שנה**" בנוהג שבעולם אדם מקבל אורח, ביום הראשון שוחט לו **עגל**, יום שני **כבשה**, יום שלישי **תרנגול**, יום רביעי מבשל לו **קטניות**, יום חמישי ממעט את מנתו, אינו דומה יום ראשון ליום אחרון. אך בני ישראל במדבר לא כן! אלא, "**זה ארבעים שנה**" מלמד שיום ראשון כיום אחרון. **רבי יהודה** אמר: אם יש מלך במדינה, אין המדינה חסרת כלום, כך ה' אלוקיך עמך- **ולכן לא חסרת דבר**. **רבי נחמיה** אומר: "לא חסרת דבר", מלשון "**דיבור**" שלא היה חסר אלא דיבור, והוא נעשה. שאם אמר יהודי, יעשה המן (לחם שאכלו במדבר) כבשר עגל- מיד הוא נעשה. יעשה שמן מבושם- הוא נעשה. עוגות- והוא נעשה לפיכך "**לא חסרת דבר**". וחכמים אומרים: **לא חסרת דבר** - לא היו חסרים אפילו דיבור, אלא כשהיו מהרהרים בליבם מיד הוא נעשה!

ולומדיה, דעסיק באורייתא תדירא כה"ר ישר בן-ציון יזדי זצ"ל בן שפּרה ע"ה.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עדות מפורשת!!!

באתי בשורות אלו להעיד אודות "שמן המרפא", שרבים מאחינו ואחיותינו, עם ישראל הנפלא, השתמשו בשמן זה לריפוי ממחלות ואף ממחלות קשות, וברוך ה' זכו וראו ניסים גלויים של רפואה.

לא רק חולים שבגוף נרפאו אלא אף חולים שלקו בנפשם וסבלו במשך שנים מלחצים נפשיים קשים, גם הם זכו לרפואה שלמה ונרפאו לחלוטין.

ידוע לי שהשמן הוא שמן זית נקי לחלוטין, ללא שום תערובת, והברכה שהוכנסה בו היא שפועלת ישועות רבות.

ברכת

"והסירותי מחלה מקרבך"!!

הרב משה יזדי

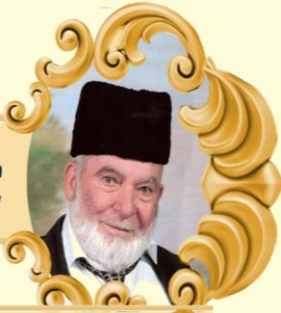
מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חליה) כספו יוחזר לאלתר!!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-505-4567.

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

בתקופה בה עסק מור אבינו זלה"ה בתיווך, ראה הוא ברכה בעמלו. אהב הוא את התיווך באומרו: "המתווך רואה הוא את השגחת ה' יתברך בכל יום ויום".

יום אחד נכנס למשרדו אדם שהיה מוכר לו שנים רבות ואמר: "מצבי הכלכלי קשה מאד. לפעמים אני מגיע כמעט לחרפת רעב. קשה לי מאד. אני מחפש מקור לפרנסה ונדחה ממקום למקום". כאן עצר הוא את שטף דיבורו, ובקול חנוק מדמעות המשיך ושאל: "אתה מוכן להעסיק אותי? אעשה ככל אשר תאמר, גם את גובה משכורתך תקבע אתה. אנא ממך תעזור לי".

נכמרו רחמיו של מור אבינו זלה"ה על אדם זה והחליט להעסיקו. לשם כך הכניס מור אבינו זלה"ה שולחן נוסף למשרדו הקטן, כדי שהלה, תהא לו פינה משלו.

לאחר כחודשיים בגד הלה באמון שרחש לו מור אבינו זלה"ה, ולאחר שצילם את כל החומר של הנכסים למכירה ולהשכרה, פתח הוא משרד לתיווך סמוך למשרדו של מור אבינו זלה"ה. אנחנו בני הבית כעסנו מאד על כך ואף ביקשנו לפעול נגדו. מור אבינו זלה"ה הרגיענו באומרו: "פרנסה קצובה משמים, אי אפשר לגזול פרנסה. אנא מכס, הסירו דאגה זאת מליבכם".

כיון שמור אבינו זלה"ה המשיך לשגשג, היה הדבר לצנינים בעיניו של אותו אדם, ובכל הזדמנות היה מנסה להטיל דופי באישיותו המדהימה של מור אבינו.

בהגיע ראש חודש אב באותה שנה, החליט מור אבינו זלה"ה להיכנס למשרדו של הלה כדי להתפייס עימו. מרת אמנו שתחי אמר לו: "אני לא מרשה לך ולא מסכימה בשום אופן שתוריד מכבודך ותפנה אליו". מור אבינו זלה"ה ענה לה ואמר: "אני לא אעשה דבר נגד דעתך, רק זאת תדעי לך: "אבינו שבשמים מצפה ומייחל שנהיה בשלום ובאהבה זה עם זה. ככל שנשקיע באהבת חיים כך נזכה לזירוה הגאולה, ואם תרשי לי לגשת אליו יהיה לנו חלק גדול בגאולה הקרובה".

מרת אמנו שתחי הסכימה מיד לדבריו. כשנכנס מור אבינו זלה"ה למשרדו של הלה, הושיט הוא את ידו אליו ואמר: "חברים היינו וחברים נישאר. שינו מאמינים שהפרנסה משמים, וברור לנו שאהבת חיים תזרז את נאולתנו".

תנצב"ה וזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתנו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתיים של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפינת את יחדו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאל". כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמח מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד. רותי: 050-413-4799.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 050-85-69-000.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

עלון זה כולו קודש גם לרפואת התינוק

יאיר בן שירה יחי

יהי רצון שהקדוש ברוך הוא יבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות ויגזור עליו רק גזירות טובות וישלח לו לאלתר רפואה שלימה ברמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, אמן.

'טיב יומי' שחבל לבסבס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

צבעים אמיתיים

אחים יקרים ואהובים!!

זכרו!

איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 19:05 [19:27]	ירושלים: 8:20	ירושלים: 13:15	ירושלים: 20:27	ירושלים: 20:57
תל אביב: 19:28	תל אביב: 8:21	תל אביב: 13:17	תל אביב: 20:29	תל אביב: 20:59
חיפה: 19:19	חיפה: 8:20	חיפה: 13:21	חיפה: 20:31	חיפה: 21:00
אילת: 19:10	אילת: 8:26	אילת: 13:16	אילת: 20:21	אילת: 20:53
באר שבע: 19:26	באר שבע: 8:23	באר שבע: 13:17	באר שבע: 20:27	באר שבע: 20:57